

gets Venstre, have beklædt Poster som Udvalgenes Formænd og Ordførere og have gjort en meget stor Del af det Arbejde, som er udført i Tinget i de senere Aar. Det er et Faktum, som ikke kan bestrides. De ærede Medlemmer have selv været med til at sætte dem paa disse fremskudte Poster.

Med nogen Glæde, eller med nogen Interesse i alt Fald, har jeg læst adskillige af de Ministertaler, som ere holdte i Løbet af denne Sommer. Det er ikke alene den højtærede Justitsministers Ord om de smaa Mænds store Skrig, der er sagt mange andre Ting, som have interesseret mig. Det interesserede mig at læse den Tale, den højtærede Udenrigsminister holdt oppe i Vester Ulslev paa Lolland til Fordel for et Orgel. Jeg vilde sætte Pris paa, at den højtærede Udenrigsminister vilde udgive denne Tale, saa at den kunde blive opbevaret for Eftertiden, og navnlig saaledes, at man kunde faa en autentisk Gengivelse af den. Jeg har ogsaa med Interesse læst den Tale, den højtærede Konseilspræsident holdt i Esbjerg om at høre, føre, gøre og se, sigte, sætte. Jeg synes, den Tale er meget betegnende for den højtærede Konseilspræsidents Psykologi.

Men det er ikke i og for sig disse Taler, der ere holdte hist og her, som ere Hovedsagen, de vilde vel næppe have sat det Skel mellem Folketingets Venstre og Reformpartiet, som nu er sat, det beror paa andre Begivenheder, fra siden vi skiltes sidste Aar. Disse Begivenheder have vist mig, at det var med Rette og rigtigt, at vi toge Afstand fra den højtærede Konseilspræsidents militære Politik. Jeg tror ikke, at der er nogen af dem, som som nu staa i Folketingets Venstre, der i nogen Maade fortryder den Stilling, de toge. De ere sikkert alle klare over, at det var rigtigt og ret, hvad de gjorde den Gang. Og det er jo ikke saa underligt, at de mene det, for de Udtalser, som ere faldne i Sommerens Løb, have jo paa mange Punkter bekræftet, at vi havde Ret, naar vi mente, at den højtærede Konseilspræsident havde faaet sig et nyt Militærprogram. Ganske vist er det vanskeligt at sige, hvad der er Reformpartiets Militærprogram, for der er enkelte Marodø-

rer, som faa Lov at sige mange Slags Ting. Naar jeg ser, hvad det ærede Medlem for Ribe (Bnsk) og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), ja ogsaa det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) fremføre, skulde man jo tro, at Reformpartiets militære Program var den snarlige Nedrivelse af Københavns Befæstning. Men naar man læser, hvad andre sige, faar man en ganske anden Anskuelse. Det er navnlig meget vanskeligt at faa det ærede Medlem for Løvel eller selve den højtærede Konseilspræsident til at udtale sig paa dette Punkt. Det undrer mig nu, at det er saa overordentligt vanskeligt.

De Ord, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte her i Fjor, da han holdt sin Programtale, blive forklarede paa mange forskellige Maader, og der er jo næsten ikke den Ting, som ikke kan forklares paa forskellig Maade. Naar den højtærede Konseilspræsident her i Tinget i sin Tid har sagt, at vi ikke kunde forsvare Danmarks Neutralitet, men at vi skulde nøjes med at konstasere den, forklares det saaledes af mange: Det er netop Mening, at vi kunne værne vor Neutralitet, konstatere og værne er nemlig i og for sig ganske det samme. Og der er jo næsten ikke det, som ikke kan siges paa en saadan Maade, at det ikke kan faa en dobbelt Betydning. Nu er det imidlertid saa heldigt, at der er visse Ting, som staa fast, visse Ting, man ikke kan komme bort fra. Rigsdagstidenden er i mange Henseender en særdeles god Bog, god at faa Forstand af, og i den staa der mange Ting, som man ikke kan komme bort fra. Naar den højtærede Finansminister f. Eks. i sin Tid skal have udtalt, at det blev ikke godt her i Danmark, før den sidste Kanon blev smedet om til Plovjern, kan han maaske komme bort fra en saadan Udtalelse. Han kan jo sige: Denne Udtalelse har jeg ikke brugt, det er noget, Aviserne have tillagt mig. Naar den højtærede Finansminister skal have udtalt, som det refereres i et Blad i Dag, at der er kun een Garanti, som duer, nemlig naar det en Gang kommer til at staa i Danmarkshistorien, at Kampen fortsattes indtil Ministeriet var faldet, indtil Fæstningen var jævnet med Jorden, indtil det Parti, der havde været